

Ijala velika množica ljudstva pod vodstvom domačega g. župnika in g. župnika iz Spodnje Sv. Kungote Vinko Kranerja, kojemu je bil pokojni rodni stric. Domači pevci so mu zapeli doma in ob grobu primerne žalostinke. Domači g. župnik se je ob odprtem grobu poslovil s prisrčnimi besedami od tega izredno značajnega moža. — Pred dobrim mesecem je tudi zapustil to solzno dolino njegov dober sosed Janez Lorber, kmet v Jurjevskem dolu. — Niso se še prav zgubili tužni glasovi naših zvonov preteklo nedeljo, zopet je neusmiljena smrt iztegnila svojo koščeno roko ter rešila dolge bolezni dne 14. maja 90letno Alojzijo Holz iz Varde, ki je potrpežljivo čakala na svojo rešiteljico v boljše bodočnost onkraj groba. Naše poročilo bi ne bilo popolno, če bi se ne spomnili tudi dne 24. aprila umrlega našega dosedanjega župana tukajšnje velike občine Janeza Rotmana, kmeta iz Spodnjega Gasteraja. V najboljših letih ga je zgrabila neozdravljiva bolezen, ki ga je spravila v veliko prerani grob. V vse te hiše je zahajal »Slovenski gospodar«. Rajni Jurij Kraner je bil njegov naročnik, odkar »Slovenski gospodar« izhaja. Vsem umrlim želimo večni mir, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Neizprosna božja poslanka smrt čje s svojo ostro koso posekala mladega dečka, učenca 6. razreda osnovne šole Martina Stabuc ter povedla njegovo dušo pred sodni stol božji. Pokojni se je za pot v večnost okrepil s sv. zakramenti, zato upamo, da uživa v družbi Marije, katero je rad častil, kot član Marijinega vrta nebeško veselje. Dne 12. maja se je vršil njegov pogreb ob mnogoštevilni udeležbi. K zadnjemu počitku so ga spremljali njegovi sošolci, ki so mu na pokopališču zapeli poslednje slovo. Poslovilne besede sta govorila g. župnik in neki součenec. Gospod, daj mu v raj v veselje božje! Njegovim domačim naše iskreno sožalje!

Medvece pri Majšperku. V četrtek dne 16. t. m. je zvonček vaške kapelice naznanil naščano, da je zatisnila svoje trudne oči pos. voj. vdova Ana Mlaker iz Medvec. Rajna je bila dobra krščanska žena, varčna in skrbna mati svoji družini, ter bila dolgo let naročnica našega lista. Njeno življenje ni bilo posuto s

cvetjem, vztrajala je do konca, ne da bi klonila pod težavami in neprilikami današnjih dni. Kruta smrt jo je po desetdnevni bolezni pobrala. Njenega pogreba dne 18. maja se je udeležilo prav mnoge ljudi. Rajna naj v m'ru počiva! Žalujočim sinom: Tinetu, Jožeku, Tončku in ostalim žalujočim sorodnikom naše iskreno sožalje!

Poljčane. Nagla smrti je umrl dobro znani g. Smeh. Pri mizi je kavo pil; naenkrat zavpije: Jezus, Marija! V hipu je bil mrtev. G. Smeh je bil mož, ki so ga vsi spoštovali. Mir njegovi duši, domačim naše sožalje!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Smrtna koca se letos kaj pogosto oglašja, saj imamo doslej mrličev že skoraj toliko kot vse lansko leto. Pobira predvsem ženske. V postnem času so umrle zaporedoma same starejše žene: Fludernik Marija, Grudnik Marija, Dobrovnik Jera in Osovnik Marija. V soboto dne 11. maja pa mlada žena Komar Frančiška. Naj jim sveti večna luč!

Polzela. Vprav na Marijin dan, v soboto 11. maja, je za vedno zaspala v Gospodu v 34. letu svoje starosti Marija Ožir, mlada gospodinja globokoverne Štoberjeve hiše v Podvinu. Kot dekle je bila vrla članica Marijine družbe in sedaj kot žena zvesta ljubeča družica svojemu možu. Zapušča dve mali ljubki hčerki. Težko bolezen, ki jo je priklenila za skoro pol leta na bolniško postelj, je prenašala z veliko potrpežljivostjo in udanostjo v božjo previdnost. K pogrebu se je zbralo nepričakovano mnogo ljudi. Vsem so se blestale v očeh solze, zlasti ob pogledu na malo dveletno hčerkico, ki je neotolažljivo jokala, zroč na krsto in mnogo prerani grob svoje ljube mam'ce, ki je sedaj ni več. Da, ni je, toda duh njen živi, živi tam pri Mariji sredi rajskega majniškega cvetja, kjer bo obhajala na praznik Marijine pomočnice prvič svoj najlepši godovni dan. Preostalim žalujočim naše priščno sožalje!

Št. Janž pri Velenju. Dne 15. majnika smo ob velikem udeležbi pokopali velikega trpina Jovan Markota, po domače Jurija v Černovi. Bil je 42 let vzgleden tretjerednik; zato mu je tudi 48 tretjerednikov in tretjerednic izkazalo svoje spoštovanje in zadnjo ljubav ter ga s prižganimi svečami spremlilo na kraj počitka.

Bil je dvakrat poročen in zapušča poleg žalujoče žene pet nedoraslih otrok. Naj jih tolažijo Bog in dobri ljudje, pokojnemu Markotu pa naj sveti večna luč!

Sv. Florjan pri Rogatcu. Dne 24. aprila je zatisnila v smrt svoje oči Katarina Kitak v starosti 72 let. Bila je vzorna krščanska žena, pobožna, najboljša podpora svojemu možu Francu. Da je bila pridna kot mravlja, priča dejstvo, da sta si s svojim možem v skupnem 51letnem zakonskem življenju prihranila od dela svojih rok toliko, da sta si kupila že pred več leti lepo posestvo, katero sta sedaj izročila vnukinji. Zapušča žalujočega moža, hčerko in vnukinjo in več vnukov. Počivaj v miru, od dela utrujena!

Sv. Rupert nad Laškim. Hudo je človeku pri srcu, ko mora gledati, kako ledena stana zabori nežno pomladansko cvetje; a še bolj zadene človeka, ko nemila smrt uniči življenje mlade žene in matere. Ta žena je bila Frančiška Pirc na Kraljevcih pri Sv. Rupertu. Dne 7. maja smo v velikem spremstvu šli za krsto mlade, pa že večletne mučenice. Dobri dve leti je hirala, iskala povsod pomoči, a je ni mogla najti. Kot prava krščanska mati je trpela voljno in udano, Bogu izročila svoja dva nedolžna otročiča in žalujočega moža. Marijina družba žen je rajno kot družbenko v častnem spremstvu počastila na njeni zadnji zemeljski poti. Vrla žena in mati, počivaj v miru!

Sromlje pri Brezicah. Dne 5. maja je za vedno zaspala po dolgem bolehanju in hudem trpljenju vdova Ana Bole, rojena Molan, iz Silovca. Živela je s svojo rodbino v Trstu več let; zapušča edinega sina, ki živi še tam. Pokojna se je vrnila pred pol letom v svoj rojstni kraj z namenom, da si zboljša svoje zdravje. Nastanila se je pri svoji sestrični Črnož Urški, ki ji je neumorno stregla ter ji žrtvovala svoje moči, da ji olajša trpljenje. Pokojna je bila velika dobrotnica cerkve; kot žena močne vere je skozi pet mesecev voljno prenašala Bogu vdano svojo mučno bolezen in trpljenje. Bila je večkrat previdena s tolažili sv. vere. Bod! ji Bog mil sodnik in dober plačnik!

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Angleška stanovanja so se ponašala že koncem 12. stoletja s steklenimi okni.

Draga rešitev prstana iz dna jezera.

V Lenaksi, malem mestecu v severno-ameriški državi Kansas, je imel neki bogataš smolo, da je zgubil pri kopanju v jezeru zelo dragocen prstan. Da bi prstan zopet našel, je pustil odstraniti iz jezera s pomočjo sesalk 1 milijon litrov vode in na ta način jez opet našel na dnu zgubljeno dragocenost.

Krajevna orientacija mačke.

V mestu Perth v zapadni Avstraliji je podarila družina drugi, ki je stanovala 200 km proč od mesta, mačko.

bil lukal kak trs iznad zemlje. Vleči mastne dnevnice in dražiti miroljubnega kmeta, to vendar ni težaven poklic!

Pri spregledu, da gre razkuževalcem za denar in za nepotrebno in peklensko zlobno uničevanje vinskega pridelka, je zavrela kmetom kri ... segli so po samoobrambi. Grozili so očito ušivcem, jih zmerjali, razganjali in konečno je došlo do dveh smrtnih žrtev, predno so uvideli na višjih mestih: če se kmet buni napram razkuževalcem, samo brani svoje lastninske pravice!

Vest o ustrelitvi dveh na Sromljah ter o odgonu nedolžnih v verigah v Celje je razburkala celo Slovenijo. Radi obče nevolje ter skrajne napetosti je popustila oblast, da, čisto ponehala z izgovorom, da ji je pomirjenje naroda prva skrb. Nemcem in nemškutarjem ni bilo za ljubi mir, ampak iz strahu so odjenjali in so prepustili času, da je ta zaustavil kri iz ljudskih ran!

Vinko Lapuh in Martin Petan sta padla v borbi za ljudske pravice. Zagrebli so ju iz bojazni pred kmečko osвето liki najnevarnejša razbojnika na skrivnem. Kmečki narod, za ka'erega boljšobit sta

dala življenje, ni pozabil na narodna junaka. Ni jima postavil daleč vidnega spomenika, dasi sta ga zaslužila. Več nego kamen in v njega vklesane zlate črke sta vredna narodna pesem in pripovedka.

Narod, zbran pri delu po novih vinogradnih nasadih in pri litru amerikanca prepeva žalostne in vse se o Lapuhu, ki je kazal neustrašno skozi leta na braniku ljudskih pravic pest tlačiteljem Nemcem in nemškutarjem. Matere, babice in tete pripovedujejo še danes mladim, kako je končal boj na rastoje stare trte s prelitjem krvi dveh ljudskih borcev.

Ne papir in ne kamen ne znata tako prisrčno, trajno in hvaležno ohraniti skozi stoletja spomina na res prave ljudske junake in prvobojevnike kmečkih pravic, kakor narodna pesem in ljudska pravljica!

Vinko Lapuh in Martin Petan sta zaslužila, da sta postala deležna ljudskega počestčenja in radi tega bo ostal spomin na nju med vinogradniki po spodnjih krajih svež in živ!

Ob času naše povesti še ni imel kmet naročnega časopisa. V dobi propadanja stare trte po spod-